

רב יום הזיכרון רחוק באוסטרליה.
המרחק הגיאוגרפי ומרחק הזמן מתבטלים ברגע בכניסה לבית הכנסת הקטן בשכונה צדדית של בריסביין. אנשי קהילה מקומיים ואוסף של ישראלים בעבר שמתכנסים פעם בשנה לזכור ולהזכר.
העמידה המוכרת לכולנו עם הראש מושפל והעיניים שמנסות לעצור דמעה שנאגרת לה.
כל אחד מאיתנו עם העצב האישי שלו, עם הזיכרונות האישיים והגעגועים לחברים שנפלו. מספר תפילות, שירים עבריים, תמונות אבל מוכרות וסיפור אישי של אחד הנוכחים ממלחמת יום כיפור על שפת התעלה. ואני במחשבות על הלילה ב 1980 בכפר בארנון בדרום לבנון, איך יצאנו שניים מאותו הכפר ובבוקר אותך נשאנו חזרה.